

Maandag 21 mei 2018: Wijngaardtocht - Dranouter

Startplaats:	Ontmoetingscentrum "De Klakeye" Dikkebusstraat 236 te Dranouter		
Afstanden & Starturen:	06u30 tot 15 u	6,6 km en 10,5 km en 13,1 km	
	06u30 tot 14 u	18,3 km	
	06u30 tot 12 u	24,9 km	
	06u30 tot 11 u	31,7 km	
Aankomst:	De aankomst dient bereikt vóór 18u00		
Inschrijvingsprijs:	1,50 EUR (0,40 EUR korting voor federatieleden)		

Wijngaardtocht – Dranouter

Borelle, Borelle, steekt het vier in d'helle! Deze woorden worden elke derde zaterdag van maart door vele honderden wandelaars gescandeerd. Ieder jaar vieren de Nouternaars, de inwoners van Dranouter, hun Borelle. Het is een oud Germaans gebruik dat in 1976 herontdekt werd naar de BRT voor de Jan Hardeman kwam op opnieuw te organiseren de bloeiende Zwarte te geven aan Dranouter heette vroeger de eerste bergstreek van Loker en eerste jaren van de 20ste roepen'. Het staat in genoteerd in de de Waaienberg, een zijheuvel van de Monteberg, werd het lentevuur ontstoken en met fakkels het dorp binnengebracht. Op elke hoek stak men een stropop in brand. Oorspronkelijk was het een feest ter ere van de vruchtbaarheid: vuur en rook verdreven de boze geesten en brachten voorspoed voor de gewassen, de dieren en de mensen. Rond het vuur werd er gedanst en zodra het mogelijk was begonnen de feestvierders over en door de vlammen te springen. Gezichten werden zwart gemaakt met as en ook het vee werd door het smeulende vuur gedreven. De naam Borelle zou voortkomen van bralle, een fakkel gemaakt van een bundel stro, vastgemaakt op een stok. De Borelle meldt aan de hele streek dat de winter voorbij is en dat de lente in 't land is.

6,6 km

Aan de dorpsrand wuift de Doedelzakspeler, een 5 meter hoog beeld, ons definitief Dranouter uit. Aangebracht ter gelegenheid van het 30ste jubileum van het Folkfestival symboliseert het de volksmuzikant met een doedelzak. Onverwijdeld tekenen de silhouetten van de Heuvellandse hobbels zich duidelijk af in het glooiend landschap. Van links naar rechts monstert de Zwarte Berg, de Vidaigneberg, de Rode Berg en de Scherpenberg zich af aan de horizon. Op een boogscheut gelegen ontwaren we de Lettenberg en de Kimmelberg. In een chauvinistische bui zouden we ze zelf 'bergen' durven gaan noemen. Het is wat haasje-over-springen als we nu eens op of net over de Franse schreve stappen, de contouren van de Frans-Vlaamse karakterstad Belle (Bailleul) zijn duidelijk te bespeuren. De wandeling staat in het teken van de talrijke wijngaarden. De eerste wijngaard langs dit wandeltraject is dan ook 't Koudekot. Iets verderop zou je er zowaar bijna over kijken, De Reyngaard met 280 wijnstokken, wat weggestoken achter een woning. Via het domein Behaegel en het prachtige Eeuwenhout komen we terug aan de start.

10,5 km

De 10,5 km start met de kleinste afstand maar laat deze achter aan domein Behaegel en gaat richting Rodenberghoeve om te rusten maar geniet eerst nog van de doortocht door de wijngaard Entre-Deux-Monts dat vorig jaar drie medailles behaalde op de wedstrijd voor de 'Beste Belgische Wijn', georganiseerd door de "Vereniging van Vlaamse Sommeliers". Een gouden medaille voor de mousserende wijn 'Wiscoutre' en de witte wijn 'Pinot 2016'. Als enige rode wijn uit 2016 kregen ze een zilveren medaille voor de houtgelagerde Pinot Noir 2016. Na de rust duiken we het Hellegat in en trotseren we de Rodeberg. Na de rust

bespeuren we in Loker, Klein Rijselhoek (van Peter Vandamme, de verdediger van natuurwijnen, die verbouwt resistente rassen op een milieuvriendelijke manier). Ook D'Hellekapelle passeert de revue. In 2013, hetgeen een bijzonder moeilijk jaar was, heeft men er een heerlijke Pinot noir rosé gemaakt en een witte wijn van Chardonnay en Pinot noir. Deze wijnen werden op de wijnfeesten in Kimmel voorgesteld aan het grote publiek. Langs de flanken van het Eeuwenhout komen we aan de start. Het Eeuwenhout ligt op een helling in de vallei van de Douvebeek tussen de kernen van Loker en Dranouter. De hoogte varieert er tussen 45 en 75 meter. Tot kort na

de Tweede Wereldoorlog was het Eeuwenhout een bos van 20 hectare. Met uitzondering van 22 are OCMW-bos, zijn de bomen na de Tweede Wereldoorlog verwijderd en omgezet naar landbouwgrond. Na het faillissement van de landbouwer werd het geheel in 1980 gekocht door een bouwpromotor met de bedoeling hier een bungalowpark uit te bouwen. Na een negatief advies van de gemeente en de dienst stedenbouw werd deze grond eind de jaren '80 grotendeels verkocht aan de Vlaamse Overheid. In 1991 werd 9 hectare van het Eeuwenhout bebost. Een derde is ingezaaid met eikels met behulp van een aardappelplantmachine, de rest aangeplant in een blokkenpatroon van zomereik, zoete kers, winterlinde, haagbeuk en gewone es. Het bosje werd tenslotte omzoomd met een brede struikengordel. Er is ook al een eerste dunning doorgegaan. Op deze manier ontstaat hier een mooi gemengd loofbos met kwaliteitshout.

13,1 km

De 13,1 km splitst zich af van de 10,5 km en gaat via de Baneberg naar de rust. De Baneberg, 143 meter hoog, ligt nabij Loker. Zijn wat ongewone naam dankt de heuvel aan de eigenaars van de berg in de 13^e en de 14^e eeuw: de familie Bane. De top van de helling ligt tussen de Rodeberg en de Vidaigneberg. Nabij die top staat een molen, daarom wordt de helling soms ook Molenberg genoemd. De Baneberg heeft nog 2 merkwaardige zaken te bieden. Tussen de Rodeberg en de Vidaigneberg bevindt zich een stoeltjeslift. De enige in Vlaanderen. Het is niet zomaar een kabelbaantje want ze werd door authentieke Oostenrijkers gebouwd en het uitzicht ervan doet je bijna spontaan naar de ski's grijpen. Behalve deze Alpijnse reminiscentie is hier ook nog wat anders te vinden dat aan een heel andere streek in Frankrijk doet denken: wijnbergen! Het moeten de meest noordelijk gelegen wijngaarden in Europa zijn. Hier blijkt dat er geen opwarming van de aarde nodig is om druiven te kunnen kweken in België. Al helpt het natuurlijk wel als je een helling ter beschikking hebt die naar het zuiden is georiënteerd en die ook anderszins nog beschermd ligt tegen ongunstige klimaatomstandigheden. Vermits het domein gelegen is tussen twee bergen heet het zeer toepasselijk Entre-Deux-Monts. We trekken wat dieper het Hellegat in komen uiteindelijk in het spoor van de 10,5 km terug aan de start.

18,3 km

Deze afstand laat de 13,1 km achter in het Hellegat en gaat richting Westouter voor een 2de rust met op zijn passage het domein Vidaigne. Één van de mooiste wijngaarden van Vlaanderen. Het domein is gelegen in een oase van rust waar de vogels voor een uniek concert zorgen. Spijtig genoeg zijn deze vogels ook verlekkerd op de rijpe druiven, daarom zijn alle ranken afgespannen met netten. Domein Vidaigne is een kleine wijngaard met een duizendtal stokken. De druiven krijgen genoeg zon en zijn voldoende beschermd door een bos om een optimale rijpheid te bekomen. Herman Schotte kiest bewust om de wijngaard niet verder uit te breiden. Het blijft een hobby, maar hij slaagde er wel in om onder andere in 2006 de beste Belgische wijn te produceren. Alles draait volgens hem rond de wijngaard, hoe rijper de druiven, hoe beter de wijn. Zo simpel is het. Wat verderop vinden we ook De Vallei.

Na de rust gaan we door het Woestenhof en sluiten terug aan bij de 13,1 km.

24,9 km

De 24,9km doet eerst een prachtige lus naar Wijngoed De Monteberg. We dalen af in de vallei van de Douvebeek, een zijriviertje van de Leie en stijgen naar de wijngaard van wijnhuis Monteberg van de familie Six. Jean-Pierre Six wordt heel toepasselijk de peetvader van de Heuvellandse wijnbouw genoemd. Wat in 1996 met de aanplant van 600 wijnstokken begon als experiment, is ondertussen uitgegroeid tot een wijngoed van 7 ha en 32000 wijnstokken. Na de rust volgen we dan het parcours van de 18,3km.

De grootste afstand vertrekt na de rust in de Rodeberghoeve samen met de 24,9 km maar splitst op de Zwarteberg. We passeren de Ponderosa, gekend voor het zalmforel vissen. We steken de grens over langs de Rue de Westoutre en Rue de Pudefort. We wandelen over de "Brouck Elsen Becque". De Broekelzenbeek ontstaat op het hoogste punt in een bronbos dat in het voorjaar gekleurd wordt door wilde hyacint, bosanemoon en dotterbloem. Verder stroomafwaarts evolueert het bronbos naar een beekbegeleidend bos dat aansluit op gevarieerde weilanden. Via Vakantiehuis Het Neerhof gaan we rusten in OC Utendoale.

Nu en dan een gedicht, Luuk Gruwez

De Broekelzen

*Ieder moeras is een moerschoot, waar
zich - krakkemikkig - een wereld ontspint,
waar men kan zinken in dieper moeras,
waar zich - krakkemikkig - een wereld ontspint
onder dat telkens weer diepere moeras.
Daaronder het allerdiepste moeras,
moeras der moerassen, schoot der schoten.
Doodsimpele dood.*

Uit: Wijvenheide (De Arbeiderspers, 2012)

Na de rust maken we een lus in Westouter. We verlaten het pleintje voor de kerk en stappen richting Meersstraat. Vlak voor deze straat ten einde loopt komen we rechts in een aarden weg. We bevinden ons temidden van velden en akkers en krijgen een mooi zicht op de dorpskern van Westouter. We volgen de Sulferbergbeek. De Rodeberg en de Baneberg lijken nu plots heel dichtbij, maar dat is slechts schijn.. Verscholen tussen de natuur en de glooiende weidelandschappen van Westouter ligt Ecochique. Een ecologische 'glamping', een luxe-camping waar je ecologisch en toch glamoureuus kan kamperen. We passeren Wijngoed De Vallei. Jacques Gruson en zijn vrouw Annie Wyffels kijken vanuit hun woonkamer uit op de wijngaard. In 2013 maakten zij voor het eerst, ondanks het zeer moeilijke jaar, enkele veelbelovende wijnen waaronder een heel fijne Pinot Auxerrois. En 2014 werd het jaar van de bevestiging. In De Vallei werken Jacques en Annie volledig bio-dynamisch. Na de 2de rust in Westouter gaan we samen met de 24,9 km terug naar Dranouter.

In de startzaal zijn er 3 Heuvellandse (Monteberg en Entre-Deux-Monts en Klein Rijselhoek) wijnen te proeven. Per glas aan de bar of/en per fles in de clubwinkel. Ze zijn het zeker waard om eens te proberen!